

Skarga w sprawie bezczynności wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy w przedmiocie badania lekarskiego przeprowadzanego w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami jest niedopuszczalna, albowiem nie podlega kognicji sądów administracyjnych.

*postanowienie WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 2 lutego 2017 r., sygn. II SAB/Go 174/16,
nieprawomocne*

W orzecznictwie sądów administracyjnych jednolicie przyjmuje się, iż orzeczenie wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy w przedmiocie stwierdzenia istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi nie należy do kategorii aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Nie stanowi ono ani o prawach, ani o obowiązkach osoby badanej wynikających z przepisów prawa. Dopiero bowiem decyzja wydana na podstawie takiego orzeczenia przez organ administracji publicznej ma charakter władczy i rozstrzygający. Orzeczenie nie jest decyzją administracyjną, postanowieniem administracyjnym, ani innym aktem lub czynnością z zakresu administracji publicznej. Orzeczenie lekarskie stwierdzające istnienie po stronie skarżącego przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami silnikowymi nie stanowi rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej. Dokument ten jest środkiem dowodowym, o którym mowa w art. 76 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, który podlega ocenie organu administracji publicznej jak każdy inny środek dowodowy (por. np. wyroki NSA z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt I OSK 942/13, z dnia 22 czerwca 2009 r., sygn. akt I OSK 840/08, z dnia 11 stycznia 2007 r., sygn. akt I OSK 251/06, LEX nr 291185).

Ponieważ zatem orzeczenie lekarskie nie należy do któregośkolwiek aktu (czynności) organu administracji publicznej, o których mowa w art. 3 § 2 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, to skarga na takie orzeczenie do sądu administracyjnego jest niedopuszczalna (por. np. wyrok NSA z dnia 25 maja 2011 r. I OSK 837/2011 LEX nr 795298, postanowienie WSA w Olsztynie z dnia 29 lipca 2016 r., II SA/Ol 956/16, LEX nr 2085409, postanowienie WSA w Gliwicach z dnia 10 października 2016 r., IV SA/Gl 859/16 LEX nr 2121821).